DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Nr. 27. **Poznań, dnia 23. października** **1926.**

Odczuwać się daje silny brak wagonów krytych, węglarek, platform, wag. roboczych (X) i opon. Obieg i naprawę tychże należy przyspieszyć. Wykorzystywać obce wagony.

Treść:

Sprawy ogólno-administracyjne.

264. Ujednostajnienia stanowisk wzgl. tytułów służbowych.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Głównych warsztatów, Gł. Magazynu Zasobów i miejsc służbowych.

IV/2 - A 11/76576/26 z dnia 9. 10. 1926 r.
IV, Pr.

Na zasadzie rozporządzenia M. K. z dnina 31 sierpnia 1926, zawartego w Dzienniku Urzędowym M. K. nr. 11 ex 1926 poz. 20, ulega zmianie rozporządzenie M. K. z dn. 21 stycznia 1925 l. 405/2/25, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. K. nr. 2 ex 1925 (patrz tut. Dziennik Zarządzeń nr. 13 ex 1925).

Po myśli powyższego rozporządzenia M. K. skreślić należy ustęp c (trzeci) punktu 4, rozdz. B., części I. na stronie 26, zaczynający się od słów: „Kandydaci techniczni winni posiadać", a kończący się na stronie 27 słowami: „w zakładzie (fabryce) elektrotechnicznym".

Skreślony w myśl powyższego ustęp zastępuje się nowym o następującem brzmieniu:

c) (1). Kandydaci techniczni winni posiadać świadectwo dojrzałości z ukończenia średniej szkoły technicznej.

(2). Szkoły takie są:

A. Dla służby drogowej i budowlanej:

szkoły techniczne typu zasadniczego (kurs czteroletni):

1. Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział budowlany w Warszawie,
2. Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział drogowy w Warszawie,
3. Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział budowlany w Poznaniu,
4. Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział drogowy w Poznaniu,
5. Państwowa Szkoła Przemysłowa, wydział (szkoła) budownictwa w Krakowie,
6. Państwowa Szkoła Techniczna, wydział budowlany w Wilnie,
7. Państwowa Szkoła Techniczna, wydział drogowy w Wilnie,
8. Państwowa Szkoła Przemysłowa, wydział drogowy we Lwowie,
9. Państwowa Szkoła Miernicza i Drogowa, wydział drogowy w Kowlu,

10. Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Radomiu, wydział drogowo-budowlany,
11. Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Warszawie, wydział drogowo-budowlany,
12. Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Sosnowcu, wydział drogowo-budowlany,
13. Państwowa Szkoła Techniczna w Wilnie, wydział kolejowy,
14. Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa T-wa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu nad Bugiem, wydział drogowo-budowlany.

B. Dla służby mechanicznej i elektrycznej:

1) szkoły techniczne typu wyższego:

1. Państwowa Szkoła Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, wydział mechaniczny i elektrotechniczny,
2. Państwowa Szkoła Budowy Maszyn w Poznaniu z wydziałem mechanicznym.

2) szkoły techniczne typu zasadniczego (kurs czteroletni):

1. Państwowa Szkoła Przemysłowa w Krakowie, wydział mechaniczny,
2. Państwowa Szkoła Przemysłowa — wydział elektrotechniczny — we Lwowie,
3. Państwowa Szkoła Budowy Maszyn w Grudziądzu,
4. Państwowa Szkoła Górnicza i Hutnicza im. Staszica — wydział elektro-mechaniczny w Dąbrowie Górniczej,
5. Państwowa Szkoła Włókiennicza — wydział ruchu fabrycznego — w Łodzi,
6. Państwowa Szkoła Techniczna w Wilnie, wydział mechaniczny,
7. Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Radomiu, wydział mechaniczno-elektryczny,
8. Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Warszawie, wydział mechaniczno-elektryczny,
9. Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Sosnowcu, wydział mechaniczno-elektryczny,
10. Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa T-wa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu nad Bugiem — z wydziałem mechaniczno-elektrycznym.

C. Odnośnie uznania świadectw z ukończenia szkół średnich technicznych w byłych państwach zaborczych należy przestrzegać następujących zasad:

1. Jako równorzędne szkołom typu wyższego (patrz wyżej B, 1) uważa się:

1) w b. zaborze rosyjskim:

Szkołę Budowy Maszyn i Elektrotechniki H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie.

2) w b. zaborze pruskim:

Wyższe Szkoły Budowy Maszyn (Höhere Maschinenbauschulen) i inne szkoły techniczne typu wyższego, wymienione w ustępie pierwszym, części B, dodatku I. do przepisów egzaminacyjnych z dnia 1 maja 1912.

2. Jako równorzędne szkołom typu zasadniczego (patrz wyżej A, oraz B. 2) uważa się:

1) w b. zaborze rosyjskim:

Szkoły techniczne, do których warunkiem przyjęcia było ukończenie 4-klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub 6-klas szkoły powszechnej miejskiej, i w których nauka trwała nie mniej niż 3 lata; szkoły te wprawdzie stały niżej niż obecne szkoły typu zasadniczego, mogą jednak być zaliczone do tego typu, o ile pracownik prócz wykształcenia szkolnego, posiada praktykę zawodową conajmniej trzyletnią.

Do tego typu szkół zawodowych w b. zaborze rosyjskim zaliczyć można naprzykład Szkołę Kolejową Techniczną Drogi Warszawsko-Wied. w Warszawie.

2) w b. zaborze austrjackim:

tak zwane „Höhere Gewerbeschulen“, do których warunkiem przyjęcia było ukończenie 4 klas szkoły średniej ogólnokształcącej i w których nauka trwała 4 lata.

3) w b. zaborze pruskim:

Szkoły wymienione w części A i w ustępie drugim części B dodatku 1, do przepisów egzaminacyjnych z dn. 5 maja 1912 r.

W wątpliwych wypadkach należy się odnieść do Ministerstwa Kolei.

(3). Kandydatów technicznych, posiadających świadectwo dojrzałości z ukończenia średniej szkoły technicznej typu wyższego (patrz wyżej B. I. 1 i 2) należy przedewszystkiem przeznaczyć dla służby biurowej na stanowiska techników, przyznając im pierwszeństwo przed kandydatami posiadającemi świadectwo dojrzałości technicznych szkół średnich typu zasadniczego.

(4). Kandydaci techniczni na stanowiska zawiadowców odcinków sygnałowych winni wykazać, że odbyli conajmniej 6-miesięczną praktykę w fabryce budowy sygnałów kolejowych, bloków i innych urządzeń zabezpieczających ruch pociągów.

W Dzienniku Urzędowym M. K. nr. 2 ex 1925, oraz w Dzienniku Zarządzeń DKP. nr. 13 ex 1925, poz. 165 należy odręcznie wskazać na niniejsze rozporządzenie.

265. Zachowanie się pracowników kolejowych względem publiczności.

Do wszystkich Oddziałów i miejsc służbowych.

IV/2 - A 6/69733/26 z dnia 1. 10. 1926 r.
IV, I, Pr.

Wpływają nadal skargi na niewłaściwe zachowanie się pracowników kolejowych względem publiczności podróżującej kolejami.

Wobec powyższego Dyrekcja K. P. przypomina rozporządzenia w tym przedmiocie, ogłoszone w Dz. Zarządzeń nr. 40 z 1922 r., nr. 22 z roku 1924, oraz w nr. 33 z 1925 r. z nadmienieniem, iż uprzejme wystąpienie względem podróżnych i interesentów w ogólności a względem dostojników państwowych i swych przełożonych w szczególności, jest obowiązkiem każdego pracownika kolejowego.

Naczelnikom miejsc służbowych poleca się przypominać stale podwładnemu personelowi obowiązek wyżej wspomniany, zaś w wypadkach nieuczynienia zadość temu obowiązkowi pociągać winnych do surowej odpowiedzialności.

Sprawy Wydziału Eksploatacyjnego

266. Pozwolenie używania cystern pochodzenia austrjackiego w obiegu krajowym przez firmę „Eka“ w Stryju.

Do wszystkich stacyj. Eksp. tow. i posp., Oddz. Eksploat. i Mechan. parowozowni, Głównych warsztatów, Zarządów kol. pow. i pryw.

I/3 - 73349/26 z dnia 6. 10. 1926 r.
I, I 4, VI, II/3, VII, Pr.

Pismem Nr. IV-13052/14/c z dnia 25. 9. 1926 r. zezwoliło M. K. firmie „Eka“ Rafinerja Olejów Mineralnych

S-ka z ogr. por. w Stryju na używanie w obrocie krajowym do końca lutego 1927 r. 10 austrjackich cystern wynajętych od firmy Le Continentale.

Cysterny posiadają stację macierzystą Deutsch Wagram i Nr. Nr. 502827, 502829, 502830, 502836, 502837, 502843, 502851, 502853, 502858, 502912.

Cysterny te należy uważać jako obce prywatnych właścicieli i traktować według postanowień R. I. V. i odnośnych przepisów taryfowych.

267. Odwołanie pozwolenia używania cystern obcych firmie Segil.

Do wszystkich stacyj, eksped. tow. i gosp., Oddz. Ekspl. i Mechan. parowozowni, Głównych warsztatów, Zarządów kol. pow. i pryw.

I/3 - 73322/26 z dnia 6. 10. 1926 r.
I, I.4, VI, II,/3, VII, Pr.

Ministerstwo Kolei pismem Nr. IV-13488/14/C. z dn. 25. 9. 1926 odwołało zezwolenie wydane firmie Tow. Naftowe „Segil" S-ka z o. p. w Nadwórnej na używanie w kraju 36 austrjackich cystern.

Rozporządzenie ogłoszone w Dz. Zarz. Nr. 25 art. 236 odwołuje się.

Sprawy Wydziału Mechanicznego.

268. Kursowanie wagonów towarowych b' rosyjskich.

Do wszystkich miejsc służbowych.

II/3 - M/2 7852/26 z dnia 11. 10. 1926 r.
Pr.

W ślad zarządzenia, zawartego w Dzien. Zarz. nr. 19181/26 o przystosowaniu wagonów b. rosyjskich do kursowania po całej sieci P. K. P., niniejszem Ministerstwo Kolei zarządza, ażeby konsole przerobionych stopni tych wagonów, celem odróżnienia od nieprzerobionych były malowane w okresie przejściowym, do chwili wydania nowego zarządzenia na kolor czerwony.

269. Wprowadzenie nowych form. protokułów zdawczo - odbiorczych mieszkaniowych.

Do wszystkich Oddziałów Drogowych i Odcinków Drog.

III/4 D 24/8781/26 z dnia 17. 10. 1926 r.
III, IV, VIII, V, II, I, Wp .Pr.

W myśl rozporządzenia M. K. należy zastosować od natychmiast nowy formularz protokułu zdawczo-odbiorczego przy oddawaniu pracownikom mieszkań służbowych i skarbowych w domach własności zarządu kolejowego lub wydzierżawionych w tym celu od osób prywatnych, oraz osobom prywatnym, jak również ukończyć wprowadzenie nowych protokułów w terminie do 1. 1. 27. Dzierżawcom restauracji dworcowych należy wynajmować lokale na podstawie powyższego formularza, lecz z opuszczeniem punktów od **a** do **e** artykułu 6, jednak z pozostawieniem punkt **f** i z dodaniem postanowienia o rozwiązaniu stosunku najmu mieszkania z chwilą rozwiązania umowy na wydzierżawienie restauracji (Umowa dzierżawna na wynajem restauracji, artykuł 14), w których to wypadkach dzierżawca winien opróżnić mieszkanie natychmiast bez specjalnego wezwania. Osobom prywatnym należy wynajmować mieszkanie na podstawie tegoż formularza również z opuszczeniem punktów od **a** do **e** artykułu 6 z pozostawieniem punku **f**, lecz z dodaniem postanowienia o rozwiązaniu stosunku najmu mieszkania z chwilą upłynięcia okresu, na który mieszkanie zostało wynajęte. Zezwolenia na wynajęcia mieszkań osobom prywatnym będzie udzielać li tylko D. K. P.

Przy wydzierżawieniu mieszkania służbowego rubrykę **„stawki czynszowe"** pozostawić niewypełnioną, a w zdaniu **„czynsz roczny wynosi"** należy wpisać uwagę **„mieszkanie służbowe oddane w używanie za czynszem w wysokości dodatku na mieszkanie"**. O ile zaś czynsz wzięty na podstawie komornego opłacanego przed czerwcem 1914 r., a nie za m^2 powierzchni używalnej, czyli na podstawie oszacowania mieszkania wedle warunków miejscowych należy dopisać w zdaniu **„czynsz roczny wynosi"** z dodaniem uwagi: **„wedle oszacowania"**. Braki i uszkodzenia mieszkania mają być umieszczone przy oddawaniu mieszkania nowemu lokatorowi w rubryce **„Uwagi"**. W wypadkach, w których braki i uszkodzenia mieszkania powstały z winy lokatora, opuszczającego mieszkanie, powinny być usunięte na koszt tegoż i w tym wypadku należy sporządzić osobny protokół i dopilnować zwrotu wydatków.

Wmyśl artykułu 2 protokułu zdawczo-odbiorczego podnajmowanie mieszkania w całości lub w części jest zabronione, wobec tego Oddziały Dróg. winny nadesłać wykazy wszystkich podnajemców, u których są podlokatorzy, ze wskazaniem nazwiska i podaniem, czy jest pracownikiem kolejowym, czy też osobą prywatną. Ponadto nadmienia się, że w nadzwyczajnych wypadkach na zamieszkanie osób niewchodzących w skład rodziny najemcy, udzielać zezwolenie będzie li tylko D. K. P. III/4-D 24.

Protokuły zdawczo-odbiorcze należy sporządzić tylko w jednym egzemplarzu i przesyłać niezwłocznie do D. K. P. celem przechowania w archiwum.

Przepisy o pobieraniu opłaty stemplowej przy zawarciu umowy najmu w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu Dziennik Ustaw 98 będą w krótkim czasie ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń.

Sprawy Wydziału Rachunkowego.

270. Wystawianie zleceń na pobranie i pobieranie procentu zwłoki.

Do wszystkich Wydziałów, Działów, Oddziałów, Kasy gł. i Kas stacyjnych.

V - 75401/26 z dnia 9. 10. 1926 r.
VIII, Pr.

Zarządzenie umieszczone w „Dzienniku Zarządzeń" pod 197/26 dotyczące wystawiania zleceń na pobranie i pobieranie procentów zwłoki, zmienia się w punkcie 1 w tym sensie: że we wszelkich umowach, rachunkach, fakturach i nakazach upominawczych, wystosowanych do instytucji i osób trzecich z wyjątkiem instytucji państwowych i samorządowych należy dokładnie oznaczyć termin płatności pretensji zarządu kolei z zagrożeniem, że w razie popadnięcia w zwłokę zobowiązanego (dłużnika) pobierać się będzie od niego ustawowy procent zwłoki nie określając z góry wysokości stopy procentowej.

Wysokość ustawowych odsetek wynosi obecnie 15 proc. w stosunku rocznym (wedle Dz. Zarz. poz. 47/25) i w wypadku pozostawania dłużnika w zwłoce tą tylko normą wolno się posługiwać przy obliczaniu procentu.

Każdą zmianę stopy procentowej będzie Dyrekcja w

przyszłości podawać do wiadomości w „Dzienniku Zarządzeń".

W zleceniach na pobranie (jednorazowych lub okresowych), w których podano stopę procentową na 2 proc. miesięcznie lub na 24 proc. rocznie, winny kasa gł. i kasy stac. uczynić odpowiednią wzmiankę z powołaniem się na niniejsze zarządzenie z tem, że od dnia dzisiejszego pobierać należy tylko 15 proc. w stosunku rocznym.

Wszystkie inne postanowienia tut. Dziennika Zarz. poz. 197/26 pozostają nadal w mocy.

271. Uzupełnienie szematu budżetowego P. K. P.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Miejsc służbowych.

V/4. R 61 - 73524/26 z dnia 16 października 1926.
V, Pr.

Rozporządzeniem z dnia 28 września b. r. L. dz. II./7617/5/26 komunikuje Ministerstwo Kolei, że w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników P. K. P. i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 94 z r. 1926 poz. 551) wprowadza się w obowiązującym szemacie budżetowym P. K. P. **z ważnością od 1 października br. następujące zmiany i uzupełnienia:**

W dochodach działu 2. rozdziału II. paragraf 9: w tytule pozycji 1 strona 18 zastąpić słowo „kolejowych" słowem „etatowych"; w tytule pozycji 2 skreślić słowo „kolejowych"; po pozycji 3 wprowadza się pozycję 4 pod tytułem „Od pracowników nieetatowych"; po pozycji 4 wprowadza się pozycję 5 pod tytułem „Opłaty pracowników nieetatowych na zaliczenie poprzedniego czasu służby". Jako uwagę do pozycji 5 należy umieścić: „Do pozycji 5. Tu zalicza się opłaty tak od pracowników w czynnej służbie, jak i od emerytów, wdów i sierot po nich". Treść uwagi do pozycji 4 paragrafu 2 rozdziału III. działu 2 strona 23 należy zmienić następująco: „Od pracowników etatowych, nieetatowych i emerytów". Tu również zalicza się zwroty podjętych składek emerytalnych, opłaty na zaliczenie poprzedniego czasu służby (patrz uwaga do pozycji 3—5 paragrafu 9 rozdziału II działu 2).

W wydatkach działu 2 rozdziału 10 paragrafu 1 strona 132 i rozdziału 11 paragrafu 9 strona 160 należy w tytule do pozycji 1 dodać słowa: „pracowników etatowych". Równocześnie wprowadza się w dziale 2 rozdziale 10 paragrafu 1 strona 132 po pozycji 1 i w rozdziale 11 paragrafie 9 strona 160 po pozycji 1, nową pozycję 1-a, pod tytułem „uposażenia emerytalne pracowników nieetatowych".

Równocześnie, celem uchylenia ewentualnych wątpliwości co do zarachowania kosztów prądu przyrządów nastawczych zwrotnic i sygnałów, wyjaśnia Ministerstwo Kolei rozporządzeniem z dnia 26 czerwca b. r. Nr. II/5061/5/26 co następuje:

Koszta prądu do elektrycznego nastawiania zwrotnic i sygnałów należy zaliczać na Dział 2, Rozdział 3-A, § 2, poz. 2 „Opał, światło i utrzymanie porządku, smary".

W związku z powyższem rozporządzeniem należy w szemacie budżetowym na stronie 57 uwagę do wymienionej pozycji uzupełnić następująco:

w ustępie końcowym po słowach: „przyrządów nastawczych i stawideł" dodać słowa: „koszta prądu do elektrycznego nastawiania zwrotnic i sygnałów".

Niniejsze poprawki i uzupełnienia należy przeprowadzić odręcznie w szemacie budżetowym i wskazać na nie przy rozporządzeniu Nr. 208 w Dzienniku Zarządzeń Nr. 22 z dnia 10 sierpnia 1926 r.

Sprawy Wydziału Prawnego.

272. Przeprowadzanie eksmisji z mieszkań służbowych.

Do wszystkich Wydziałów, Działów, Oddziałów drogowych i Odcinków drogowych.

VIII/2 P 3/73527/26 z dnia 6. 10. 1926 r.
VIII, III, I r.

W sprawie wypowiadania mieszkań służbowych oraz przeprowadzania z nich ewtl. eksmisji, D. K. P. podaje poniżej do wiadomości odnośne rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93/26 poz. 540):

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 3 września 1926 r.

zmieniające niektóre postanowienia ustawy z dnia 9-go października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924), dodaje się jako ustęp drugi, trzeci i czwarty następujące postanowienie:

„**Funkcjonarjusze państwowi** i wojskowi zawodowi, zajmujący mieszkania służbowe, winni na żądanie przełożonej władzy z chwilą rozwiązania stosunku służbowego, przeniesienia w stan spoczynku, lub zmiany stanowiska służbowego, z powodu którego przydział mieszkania nastąpił, opróżnić odnośne mieszkanie.

Za mieszkanie służbowe uważać należy mieszkania przydzielone przez władze przełożone funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym zawodowym:

a) dla wykonywania czynności służbowych, związanych z danym gmachem;
b) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych, wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu.

Natychmiastowe całkowite opróżnienie mieszkania służbowego ma miejsce w razie dobrowolnego wystąpienia funkcjonarjusza państwowego, względnie wojskowego ze służby państwowej, zaś w innych wypadkach winien zajmujący mieszkanie służbowe opróżnić na żądanie przełożonej władzy mieszkanie częściowo do dni 28 od dnia doręczenia mu odnośnego wezwania przełożonej władzy, zaś w terminie do trzech miesięcy od dnia doręczenia tego wezwania winien zajmujący mieszkanie opróżnić je całkowicie. W razie niewykonania dobrowolnie żądania właściwej przełożonej władzy w oznaczonym terminie, władna będzie właściwa przełożona władza zarządzić eksmisję z przydzielonego mieszkania służbowego w drodze administracyjnej **za pośrednictwem organów bezpieczeństwa publicznego,** względnie w odniesieniu do wojskowych zawodowych za pośrednictwem właściwych organów wojskowych".

Art. 2. **Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczа się Prezesowi Ministrów oraz wszystkim ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.**

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki**
Prezes Rady Ministrów: **K. Bartel**
Minister Spraw Wewnętrznych: **Młodzianowski**
Minister Spraw Zagranicznych: **August Zaleski**
Minister Spraw Wojskowych: **J. Piłsudski**
Minister Skarbu: **C. Klarner**
Minister Sprawiedliwości: **W. Makowski**
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: **A. Sujkowski**
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwow.: **Dr. A. Raczyński**
Minister Przemysłu i Handlu: **E. Kwiatkowski**
Minister Kolei: **Romocki**
Minister Robót Publicznych: **W. Broniewski**
Minister Pracy i Opieki Społecznej: **Dr. Jurkiwicz**
Minister Reform Rolnych: **W. Staniewicz.**

Do powyższgo rozporządzenia Prezydenta R. P. Ministerstwo Kolei wydało następujący okólnik:

Ministerstwo Kolei

Departament Administracyjny.

Warszawa, dnia 23 wrzeeśnia 1926 r.

Nr. I. 17020/26.

W sprawie eksmisji z mieszkań kolejowych.

Do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych.

Ze względu na powstać mogące wątpliwości Ministerstwo Kolei wyjaśnia, że ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzplitej Polskiej Nr. 93 poz. 540 z 1926 r. rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. 9. 1926, zmieniające postanowienie artykułu 8 ustawy z dnia 9. 10. 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów i wojska (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 116 poz. 924) odnosi się **jedynie do „mieszkań służbowych"**, że więc pracownicy kolejowi winni tylko te mieszkania w razie „rozwiązania stosunku służbowego, przeniesienia w stan spoczynku lub zmiany stanowiska służbowego, z powodu którego przydział **mieszkania nastąpił"** opróżnić **w sposób i w terminie, przewidzianych w ustępie ostatnim rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, że wreszcie tylko z tych mieszkań zarządzić można eksmisję „w drodze administracyjnej za pośrednictwem organów bezpieczeństwa"**. Które mieszkania należy uważać za „służbowe", postanawia wymienione rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej zupełnie zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1. 10. 1924 o opłatach za mieszkania w budynkach państwowych — Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 90 poz. 849), tak, że ogłoszona rozporządzeniem Ministerstwa Kol. z dn. 16. 7. 1925 r. Nr. I. 6419/2/25 lista mieszkań służbowych pozostaje zupełnie bez zmiany.

Co się tyczy eksmisji z innych mieszkań, nie uznanych jako służbowe a znajdujących się w budynkach państwowych, pozostają w mocy dotychczasowe przepisy.

Naczelnik Wydziału.

Uwaga D. K. P.: Kto z pracowników kolejowych uprawniony jest do korzystania z mieszkań służbowych wyjaśnia rozp. M. K. z dnia 1. 9. 1925 r. Nr. I. 13221/2/25, ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń nr. 31/25 poz. 320. Potrzebne kroki do przeprowadzenia ewtl. eksmisji w myśl wyżej wymienionego rozp. Prezydenta R. P. i okólnika M. K. poczynią Oddziały drogowe w własnym zakresie, a mianowicie zwrócą się każdorazowo o pośrednictwo organów bezpieczeństwa do odnośnego Magistratu, Starostwa lub też Komisarjatu Obwodowego, zaś w razie odmowy przedłożą sprawę z wyczerpującem sprawozdaniem do D. K. P. — Wydział Prawny — **celem interwencji u władz kompetentnych.**

267. Ustawa o podatku od lokali.

Do wszystkich Wydziałów, Działów, Oddziałów i miejsc służbowych.

VIII/1 - P 3/77361/26 / VIII. z dnia 15. 10. 1926. r.

D. K. P. podaje poniżej do wiadomości następującą ustawę o podatku od lokali:

Ustawa
z dnia 2 sierpnia 1926 roku
o podatku od lokali.

Art. 1. Na rzecz gmin miejskich oraz na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast, jako też na rzecz funduszu kwaterunkowego wojskowego pobiera się, począwszy od dnia 1 sierpnia 1926 r. podatek od lokali na zasadach ustawy niniejszej.

Do zapłaty podatku od lokali obowiązane są osoby fizyczne i prawne, zajmujące lokale.

Przedmiot podatku.

Art. 2. Podatkowi podlegają wszelkiego rodzaju lokale na obszarze gmin miejskich, z wyłączeniem lokali, wymienionych w art. 3 niniejszej ustawy.

Art. 3. Podatkowi nie podlegają:

1) kościoły, świątynie i lokale, przeznaczone wyłącznie na stałe domy modlitwy, należące do uznanych w Państwie wyznań religijnych;

2) budynki fabryczne, przeznaczone na cele przemysłowe, z wyłączeniem budynków mieszkalnych;

3) lokale, zajmowane przez urzędy i instytucje państwowe lub samorządowe oraz przez instytucje naukowe, oświatowe, dobroczynne i wyznaniowe, z wyjątkiem części tych lokali, odnajmowanych lub oddawanych bezpłatnie do użytkowania osobom trzecim;

4) lokale w domach nowobudowanych, nadbudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r. przez lat 10 od wprowadzenia lokatorów, tudzież budowle, zwolnione od podatków w myśl art. 1 ustawy z dnia 22-go września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 786); przepis powyższy nie odnosi się do gmin miejskich, zaliczonych do uzdrowisk o charakterze użyteczności publicznej po myśli ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254);

5) lokale, zajęte przez cudzoziemskich przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim, i inne osoby, należące do składu poselstw i misyj, przez konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów i agentów konsularnych, będących poddanymi tego państwa, które ich mianowało, albo jeżeli przedstawiciele polscy w tych państwach korzystają z podobnych ulg, oraz lokale, służące na potrzeby tych poselstw, misyj lub konsulatów;

6) lokale, czasowo niezamieszkane lub nieużytkowane na cele przemysłowe, handlowe itp.;

7) mieszkania jedno- i dwupokojowe, zajmowane przez bezrobotnych, o ile nie mają sublokatorów;

8) lokale jedno- i dwuizbowe, zamieszkałe przez inwalidów, wdowy i sieroty tychże, pobierające rentę inwalidzką i osoby, pobierające wsparcie na starość i niemoc oraz wsparcia z ubezpieczeń społecznych;

9) lokale, zajmowane przez dozorców domowych.

Podstawa wymiaru.

Art. 4. Podstawę wymiaru podatku stanowi roczne przedwojenne komorne, płacone w czerwcu 1924 r., a przerachowane na złote stosownie do postanowienia art. 6, p. 4 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), względnie wartość czynszowa z czerwca 1914 r. lokali, nie oddawanych wów-

czas w najem lub odstąpionych do bezpłatnego użytku, w ten sam sposób przerachowania.

Stopa podatku.

Art. 5. Stopa podatku od lokali wynosi ogółem 8 proc. podstawy wymiaru, z których 4 proc. przypada na rzecz odnośnych miast, 2 proc. na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast i 2 proc. na rzecz funduszu kwaterunku wojskowego.

Terminy płatności podatku.

Art. 6. Podatek od lokali płatny jest w ciągu miesięcy: lutego, maja, sierpnia i listopada każdego roku, w równych ratach kwartalnych, płatnych za bieżący kwartał kalendarzowy.

Organa wymiaru i poboru oraz odwołania.

Art. 7. Podatek od lokali obowiązane są wymierzać i ściągać organa związków komunalnych, miejskich bezpośrednio od lokatorów.

Wpływy, przypadające na rzecz państwowego funduszu rozbudowy i funduszu kwaterunku wojskowego (art. 5), organa związków komunalnych miejskich obowiązane są wnosić do kas skarbowych na rzecz każdego z tych funduszów oddzielnie co miesiąc w ciągu 10 pierwszych dni następnego miesiąca. W razie niedopełnienia przez miejskie związki komunalne obowiązków, wynikających z niniejszego przepisu, przysługuje Ministrowi Skarbu prawo wstrzymania wypłaty tym związkom odpowiedniej części ich udziałów w podatkach państwowych lub należnych im dodatków do podatków państwowych.

Art. 8. Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo wniesienia odwołania w ciągu dni 14.

Odwołanie rozstrzygają władze, przewidziane w punktach 4 i 5 art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747), a dla gmin miejskich, znajdujących się na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego władze, przewidziane w § 69 i następnych ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 roku (Zb. Ust. pr. str. 152).

Art. 9. Szczegółowe przepisy o wymiarze, poborze i przymusowem ściąganiu podatku od lokali, tudzież o odwołaniach od wymiaru, oraz o rozkładaniu na raty i umorzeniach ustanowi rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Przepisy końcowe.

Art. 10. Z dniem 1 sierpnia 1926 r. tracą moc obowiązującą:

1) przepisy części IV atr. 21—26 ustawy z dnia 17-go grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 2 poz. 6) oraz ustępów 1, 2 i 3 art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747);

2) postanowienia art. 17 lit. a), b, c), d), e), f) ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 346) oraz postanowienie art. 18 tej ustawy, o ile dotyczy podatku od lokali.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 681) wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 16 punkt 1) wyraz „kwaterunkowego" zastępuje się wyrazami „od lokali";

b) uchyla się przepisy, zawarte w art. 17, 18 i 19, o ile są zastąpione przepisami niniejszej ustawy, przyczem podatek od lokali pobiera się, począwszy od dnia 1-go sierpnia 1926 r., przez lat 7, to jest do dnia 31-go lipca 1933 r.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1926 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego. Ustawa niniejsza gaśnie z dniem 31 grudnia 1933 r. co do poboru podatku od lokali na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast i funduszu kwaterunku wojskowego.

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki**

Prezes Rady Ministrów: **K. Bartel**

Minister Skarbu: **C. Klarner**

Minister Spraw Wewnętrznych: **Młodzianowski.**

Wiadomości.

Uznanie.

D. K. P. wyraziła maszyniście Janowi Wojtowiczowi ze Zbąszynia swoje uznanie za to, że przez dzielne zachowanie się oraz przytomność umysłu zapobiegł katastrofie najechania przy wjeździe pociągu nr. 325 na zbiegłe 3 wagony w stacji Porażyn dnia 30 czerwca r. b.

Z okazji ukończenia w dniu 19 września 1926 roku okresu 35-letniej nieprzerwanej pracy w służbie zarządu kolejowego, wyrażono zaw. sek. warszt. II. kl. Pawłowi Barczyńskiemu imieniem D. K. P. w Poznaniu za nienaganne, sumienne i owocne spełnienie obowiązków służbowych, szczere uznanie i podziękowanie.

Unieważnienie wykazu wolnego wstępu na teren kolejowy.

Z powodu zagubienia unieważnia się wykaz wolnego wstępu na teren kolejowy nr. 6110 wystawiony przez Oddział eksploatacyjny w Poznaniu dla pom. zawiad. s. w. z Głównych Warsztatów I. kl. Andrzeja Lewandowskiego z Poznania.

Służbę stacyjną należy pouczyć, by w razie napotkania wspomnianego wykazu postąpiła w myśl obowiązujących przepisów.

Konkurs.

W wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji gdańskiej z siedzibą w Bydgoszczy są do obsadzenia 3 stanowiska rewizorów kasowych. O nadanie tych posad mogą się ubiegać kandydaci posiadający VIII. lub VII. grupę uposażenia o ile możności ukończone szkoły średnie oraz wszechstronną znajomość czynności kasowych i dłuższą praktykę w W-le Dochodów.

Podania należy wnosić na drodze służbowej do Wydziału IV. do dnia 30. 10. 1926 r.

Prezes Dyrekcji Kolei Państwowych:

Inż. Ruciński.

Odbito w Drukarni Robotników Chrześcijańskich T. A. w Poznaniu, św. Marcin 37.